

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci **žalobkyne Z. F.**, trvale bytom A., *zastúpenej JUDr. S., advokátkou so sídlom v K.*, proti **žalovanému Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Košiciach**, Krajský dopravný inšpektorát, Kuzmányho 8, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-DI-OBCP-P-195/2010 z 22. októbra 2010, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/19808/2010 – 58 zo dňa 8. septembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/19808/2010 – 58 z 8. septembra 2011 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. KRP-DI-OBCP-P-195/2010 z 22. októbra 2010 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalobkyňi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Okresný dopravný inšpektorát Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach rozhodnutím o priestupku Č. p.: ORP-ODI-OBCP-P-992/2010 zo dňa 06.08.2010 rozhodol, že obvinená z priestupku Z. F., nar. X. dňa 05.06.2010 v čase o 18.58 hod. viedla v Košiciach po parkovisku ulice Janigovej osobné motorové vozidlo továrenskej značky Škoda Yeti, evidenčného čísla X., pričom pri vchodovej bráne číslo 9 v dôsledku nevenovania sa vedeniu vozidla narazila pravou časťou vozidla do prednej pravej časti tam parkujúceho osobného motorového vozidla továrenskej značky Nissan Almera, evidenčného čísla X., ktoré tam zaparkoval R. Vodička F. následne vozidlom odišla preč. Vodička Z. F. takto spôsobila dopravnú nehodu, pri ktorej nedošlo k zraneniu osôb, pričom si nesplnila povinnosti účastníka dopravnej nehody, neohlásila dopravnú nehodu policajtovi, nezotrvala na mieste dopravnej nehody a nezdržala sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnením vozidiel. Požitie alkoholu u vodičky nebolo zisťované z dôvodu nezotrvania na mieste dopravnej nehody. Dopravnou nehodou bola spôsobená škoda na majetku vo výške cca 250 €. Vodička Z. F. závažným spôsobom porušila povinnosť ustanovenú v § 4 ods. 1 písm. c), § 66 ods. 2 písm. a), písm. d), písm. e) s poukázaním na §137 ods. 2, písm. c) zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, čím je u z n a n á v i n n o u z o spáchania skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b), písm. g) zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo obvinenej uložil podľa § 22 ods. 2 písm. a) a písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. pokutu vo výške 300 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia. Zároveň jej bola uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 €.

Žalovaný na odvolanie žalobkyne rozhodnutím Č.p.: KRP-DI-OBCP-P-195/2010 z 22. septembra 2010 zmenil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Okresného dopravného inšpektorátu č. ORP-ODI-OBCP-P-992/2010 zo 6. augusta 2010 tak, že vo výrokovej časti predmetného rozhodnutia vypustil text v znení: „... že obvinená z priestupku Z. F. dňa 05.06.2010 v čase o 18.58 hod. viedla v Košiciach po parkovisku ulice Janigovej osobné motorové vozidlo továrenskej značky Škoda Yeti, evidenčného čísla X., pričom pri vchodovej bráne číslo 9 v dôsledku nevenovania sa vedeniu vozidla narazila pravou časťou vozidla do prednej pravej časti tam parkujúceho osobného motorového vozidla továrenskej značky Nissan Almera, evidenčného čísla K., ktoré tam zaparkoval R. Vodička F. následne s vozidlom odišla preč. Vodička Z. F. takto spôsobila

dopravnú nehodu, pri ktorej nedošlo k zraneniu osôb, pričom si nesplnila povinnosti účastníka dopravnej nehody, neohlásila dopravnú nehodu policajtovi, nezotrvala na mieste dopravnej nehody a nezdržala sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnením vozidiel. Požitie alkoholu u vodičky nebolo zisťované z dôvodu nezotrvania na mieste dopravnej nehody. Dopravnou nehodou bola spôsobená škoda na majetku vo výške cca 250,- €. Vodička Z. F. závažným spôsobom porušila povinnosť ustanovenú v § 4 ods. 1 písm. c), § 66 ods. 2 písm. a), písm. d), písm. e) s poukázaním na § 137 ods. 2 písm. c) zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov...“ a nahradil ho textom: „... že obvinená z priestupku Z. F. dňa 05.06.2010 v čase okolo 18.00 hod, viedla v Košiciach po parkovisku ulice Janigovej osobné motorové vozidlo továrenskej značky Škoda Yeti, evidenčného čísla X., pričom pri vchodovej bráne číslo 9 v dôsledku nevenovania sa vedeniu vozidla narazila pravou časťou vozidla do prednej pravej časti tam parkujúceho osobného motorového vozidla továrenskej značky Nissan Almera, evidenčného čísla K.. Vodička Z. F. následne s vozidlom odišla preč, čím si nesplnila povinnosti účastníka škodovej udalosti. Týmto svojim konaním zavinila dopravnú nehodu. Požitie alkoholu u Z. F. pre neúčelnosť zistené nebolo. Dopravnou nehodou bola spôsobená škoda na majetku vo výške cca 250,- €. Vodička Z. F. závažným spôsobom porušila povinnosť ustanovenú v § 4 ods. 1 písm. c), § 66 ods. 2 písm. a), d), e), § 66 ods. 6 s poukázaním na § 137 ods. 2 písm. c) zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov...“ Rovnako zmenil aj odôvodnenie rozhodnutia o priestupku, pričom ostatné časti rozhodnutia o priestupku zostali nezmenené.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 8. septembra 2011, sp. zn. 6S/19808/2010 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania tohto rozhodnutia žalovaného. Rozsudok odôvodnil tým, že súd sa s dôvodmi rozhodnutia žalovaného plne stotožňuje a dodáva k dôvodom žalovaného rozhodnutia ďalej uvedené. Ako vyplýva z obsahu žaloby a žalovaného rozhodnutia medzi účastníkmi súdneho prieskumného konania bolo sporné to, či žalobkyňa spôsobila alebo nespôsobila dopravnú nehodu, pretože žalobkyňa v žalobe tvrdila, že ona dopravnú nehodu nespôsobila, že si nie je vedomá, že spôsobila dopravnú nehodu, že na jej vozidle nie je žiadne poškodenie, že v čase dopravnej nehody bola blondína, nenosí ani okuliare. Poukázala na výpoveď svojho priateľa pána K., ktorý podal vysvetlenie v správnom konaní a vytýkala žalovanému, že nebola oboznámená s odborným vyjadrením KEU z 5. júla 2010 a v poslednom rade tvrdila, že nikdy sa k skutku nepriznala, svoju

výpoveď v správnom konaní nečítala, iba ju podpísala. Preto považuje rozhodnutie za nezákonné.

Súd pri preskúmaní rozhodnutia žalovaného vychádzal z obsahu administratívnych spisov prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu, najmä zo záznamov o podaní vysvetlení žalobkyňou dňa 7. júna 2010, pánom K. 7. júna 2010, pánom L. 5. júna 2010, pánom J. z 5. júna 2010, zo záznamu o dopravnej nehode, zápisnice o ohliadke, plániku dopravnej nehody, fotodokumentácie a najmä odborného vyjadrenia Kriminálneho a expertízneho ústavu Policajného zboru z 5. júla 2010, ako aj evidenčnej karty žalobkyne a najmä zápisnice z ústneho pojednávania zo 6. augusta 2010. Súd pritom zistil, že je pravdou, že žalobkyňa pri svojom podaní vysvetlenia 7. júna 2010 sa k skutku najprv nepriznala, avšak keďže vykonaným dokazovaním v správnom konaní bolo žalobkyni preukázané, že sa porušenia povinnosti vodiča a spôsobenia dopravnej nehody a v konečnom dôsledku priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky dopustila, uviedla pri podaní vysvetlenia dňa 07.06.2010, že okolo 17.25 hod. prišla s vozidlom na ulicu Janigovu, kde s vozidlom trochu vošla prednou časťou medzi parkujúce vozidlá, ale keď zbadala voľné miesto poniže ulice v strede parkoviska, tak sa rozhodla, že uvedené vozidlo zaparkuje na uvedený stred parkoviska.

Ako vyplýva aj zo zápisnice o ohliadke miesta dopravnej nehody zo dňa 5. júna 2010, kedy podal vysvetlenie oznamovateľ a majiteľ poškodeného vozidla pán L., ako aj svedok pán J. a kedy bola odobratá vzorka oteru na priesvitnú fóliu z oboch vozidiel, u ktorých došlo k stretu, je nepochybné, že vozidlo Škoda Yeti, ev. č. X., ktoré viedla žalobkyňa, poškodilo vozidlo pána L., t. j. vozidlo Nissan Almera, ev. č. X. To nakoniec dokazuje jednoznačne odborné vyjadrenie Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru z 5. júla 2010.

Súd tiež odmietol ako neopodstatnenú námietku, že žalobkyňa nebola oboznámená s odborným vyjadrením založeným v spise, pretože na ústnom pojednávaní 6. augusta 2010 sa žalobkyňa zrejme pod ťarchou dôkazov vrátane odborného vyjadrenia vyjadrila, že si je plne vedomá zavinenia dopravnej nehody a sankciu zaplatí do šiestich mesiacov a prevzala poukazy na jej zaplatenie, pričom túto zápisnicu šesťkrát podpísala.

Ostatné námietky žalobkyne o tom, že na vozidle pána L. nie je žiadne poškodenie, že v čase dopravnej nehody 5. júna 2010 bola blondína, že nenesí okuliare, súd považoval za účelové a špekulatívne, ktoré nemohli ovplyvniť vyššie označené dôkazy svedčiace tomu, že žalobkyňa sa dopustila priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b) a g) zákona.

Z týchto dôvodov krajský súd považoval rozhodnutie žalovaného za rozhodnutie, ktoré bolo vydané v súlade so zákonom, a preto žalobu pomerom hlasov 3 : 0 podľa § 250j ods. 1 O.s.p. v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe zamietol.

Žalobkyni ako neúspešnej účastníčke konania právo na náhradu trov konania nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p.).

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Uviedla v ňom, že krajský súd nesprávne vo veci rozhodol tým, že nesprávne právne vec posúdil a nevykonal ani ďalšie dôkazy potrebné pre rozhodnutie a objasnenie veci. Od počiatku tvrdila, že dopravnú nehodu nespôsobila, preto ani nemohla zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta, čo sa jej kladie za vinu a na základe čoho bola aj potrestaná. Krajský súd jej obranu vyhodnotil ako účelovú s tým, že zo zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 6.8.2010 vyplýva, že bola poučená o svojich právach a je si plne vedomá zavinenia dopravnej nehody a že jej je ľúto, že sa to stalo. Je síce pravdou, že zápisnicu podpísala, ale urobila tak bez jej prečítania a ani príslušník PZ ju s jej obsahom neoboznámil. Krajský súd mohol v tomto smere vykonať dokazovanie, a to aj k tomu, či bola oboznámená s odborným vyjadrením KEÚ zo dňa 5.7.2010, keďže žalobkyňa tvrdí, že s ním oboznámená nebola.

Pretože krajský súd sa s jej námietkami dôsledne nezaoberal alebo ich nesprávne vyhodnotil, navrhla napadnutý rozsudok zmeniť a vyhovieť jej žalobe, ktorou sa domáha zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a navrhuje ho potvrdiť, pretože sa opiera o dostatočne zistený skutkový stav a pokiaľ ide o námietky žalobkyne, bolo na nej, či svoje práva na prečítanie si zápisnice a oboznámenie sa s obsahom spisu využije alebo nie, podstatné je, že o svojich právach príslušným policajným orgánom poučená bola a uplatnenie práv jej bolo umožnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prerokovanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd v prvostupňovom konaní prerokoval napadnuté rozhodnutie na nariadenom pojednávaní dňa 8. septembra 2011,

na ktorom sa zúčastnil právny zástupca žalobkyne a mal možnosť sa vyjadriť k prejednávanej veci. Odvolací súd nepovažoval preto za potrebné na prerokovanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nie je v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20. júna 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. KRP-DI-OBCP-P-195/2010 z 22. septembra 2010, ktorým po čiastočnej zmene skutkového stavu potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu v Košiciach č. ORP-ODI-OBCP-P-992/2010 zo 6. augusta 2011, ktorým bola žalobkyňa uznaná za vinnú zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b/, g/ zákona o priestupkoch na tom skutkovom základe, že 5. júna 2010 v čase okolo 18.00 hod. viedla v Košiciach po parkovisku ulice Janigovej osobné motorové vozidlo továrenskej značky Škoda Yeti, evidenčného čísla X., pričom pri vchodovej bráne číslo 9 v dôsledku nevenovania sa vedeniu vozidla narazila pravou časťou vozidla do prednej pravej časti tam parkujúceho osobného motorového vozidla továrenskej značky Nissan Almera, evidenčného čísla X. Vodička Z. F. následne s vozidlom odišla preč, čím si nespĺnila povinnosti účastníka škodovej udalosti. Týmto svojím konaním zavinila dopravnú nehodu. Požitie alkoholu u Z. F. pre neúčelnosť zistené nebolo. Dopravnou nehodou bola spôsobená škoda na majetku vo výške cca 250,- Eur. Vodička Z. F. závažným spôsobom porušila povinnosť ustanovenú v § 4 ods. 1 písm. c), § 66 ods. 2 písm. a), d), e), § 66 ods. 6 s poukázaním na § ods. 2 písm. c) zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov.

Odvolaací súd sa so zreteľom na žalobkyňou namietané skutočnosti sústredil najmä na zodpovedanie otázok, či doterajšie správne konanie bolo vykonané v súlade so zákonom, najmä či dokazovanie ohľadne skutku, ktorý má napĺňať zákonné znaky dvoch priestupkov podľa § 22 ods. 1 písm. b/ a g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej iba ZP), bolo vykonané zákonom predpokladaným spôsobom a je dostatočným podkladom pre rozhodnutie a či právne posúdenie konania žalobkyne je v súlade so zákonom.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. b/ ZP, priestupku sa dopustí ten, kto ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody.

Podľa § 22 ods. 1 písm. g/ ZP, priestupku sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „ZCP“), vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa § 66 ods. 2 písm. a/,d/, e/ ZCP, účastník dopravnej nehody je povinný

a) ohlásiť dopravnú nehodu policajtovi,

d) zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody,

e) zdržať sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel.

Podľa § 66 ods. 6 ZCP účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a oznámiť jej svoje osobné údaje.

Podľa § 64 ods. 2, písm. a/ ZCP za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6.

(Podľa odseku 3 ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Takéto udalosti sú škodovou udalosťou, ktorú orgány Policajného zboru neobjasňujú).

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej iba Správny poriadok), rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si zaobstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb., ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, zistil, že ani orgány objasňujúce priestupok, ani Krajský súd v Košiciach sa uvedenými ustanoveniami dôsledne neriadili, keď skutkový stav vecí nebol dostatočne zistený, a preto bol i nesprávne právne posúdený.

Z doposiaľ vykonaného dokazovania a z obsahu pripojeného administratívneho spisu je zrejmé, že žalobkyňa na konci jazdenia s osobným motorovým vozidlom Škoda Yeti ev. č. X. 5. júna 2010 chcela toto vozidlo zaparkovať pred domom na Janigovej ulici č. 9 v Košiciach, kde býva na č. 15 aj jej priateľ P. Pri pokuse o zaparkovanie vozidla prednou časťou medzi iné vozidlá zistila, že v strede parkoviska je lepšie miesto na parkovanie, preto z miesta vyšla a preparkovala vozidlo na toto miesto v strede parkoviska.

Jej priateľ P., ktorý jej išiel naproti a videl ju pri parkovacích manévroch, nepostrehol, že by došlo k stretu jej vozidla s iným vozidlom. Žalobkyňa sa až na druhý deň dozvedela, že má poškodené vozidlo a bola predvolaná na políciu lístočkom za stieračom.

Poškodený R. vo vysvetlení podanom 5. júna 2010 o 19.35 hod. podanom pred npor. M. uviedol, že mu jeho sused P. J. povedal 5. júna 2010, že mu do jeho auta narazilo vozidlo bielej farby s českým evidenčným číslom, ktoré z miesta odišlo a vodič zaparkoval toto vozidlo na inom mieste parkoviska bez toho, aby si splnil povinnosť účastníka škodovej udalosti. Po príchode k autu zistil poškodenie – poškriabanie pravého predného blatníka a mierne vytlačenie pravého predného reflektora oproti jeho pôvodnej polohe. Škodu odhadol asi na 250,- Eur. Po príchode príslušníkov polície na miesto nehody označil vozidlo s evidenčným číslom X. ako vozidlo vinníka nehody.

Svedok P. J. vo vysvetlení podanom pred npor. M. o 20.00 hod. 5. júna 2010 uviedol, že jeho dcéra K. videla a povedala mu, ako vozidlo bielej farby, ktoré mu následne ukázala – išlo o vozidlo Škoda Yeti s ev. č. X. – narazilo do zaparkovaného vozidla, ktoré mu taktiež dcéra ukázala – išlo o vozidlo Nissan Almera ev. č. X., ktoré patrí jeho susedovi a kamarátovi R. K dopravnej nehode malo podľa dcéry dôjsť tak, že vodička s čiernymi vlasmi zapnutými štipcom a s okuliarmi mala pri pokuse o zaparkovanie zachytiť pravou stranou svojho vozidla ľavý predný roh vozidla Nissan Almera. Po tom, ako došlo ku kontaktu vozidiel, vodička vozidlo preparkovala, došla k vozidlu Nissan, prekontrolovala poškodenie a následne odišla na neznáme miesto bez zanechania akéhokoľvek kontaktu na svoju osobu alebo oznámenia veci na políciu. Svedok P. J. oznámil vec R. a vzápätí podal vysvetlenie na políciu.

O svedkyňi K. J. žiadne podrobnosti, pokiaľ ide o vek a iné náležitosti, spôsobilosti podať vysvetlenie, zisťované neboli, ani nebola vypočutá k tomu, čo videla.

Zo záznamu o dopravnej nehode a zápisnice o ohliadke miesta dopravnej nehody vyplývajú len všeobecné (už uvedené) údaje o dopravnej nehode bez toho, aby v zázname, či zápisnici bolo vpísané evidenčné číslo vozidla Škoda Yeti X. a meno vodiča, či vodičky, a to napriek tomu, že záznam i zápisnica boli spísané o 22:15 hod. 5. júna 2010, čiže v čase, kedy už mohlo byť zistené, komu vozidlo, ktoré mala vidieť K. J., patrí a kto je jeho vodičom.

Naopak fotodokumentácia je už zameraná i na vozidlo žalobkyne, z ktorého bola odobratá na pravej strane vozidla, na spodnej strane zadných dverí bližšie k stredu vozidla aj stopa náterovej hmoty neskôr odborným vyjadrením porovnaná s náterovou hmotou poškodeného vozidla Nissan s tým, že obe náterové hmoty sú farebne, morfológicky a materiálovo zhodné.

Na fotodokumentácii už označených vozidiel Nissan a Škoda je vidieť rozsah a miesto poškodenia, pričom poškodené vozidlo je podľa záznamu dopravnej nehody vyrobené v roku 2000. Žalobkyňa - vodička Z. F. nemá žiadny záznam v evidenčnej karte vodiča.

Žalobkyňa pri ústnom prerokovaní priestupku 6. augusta 2010 uviedla, že si je plne vedomá zavinenia dopravnej nehody a je jej veľmi ľúto, že sa to stalo. Toto prehlásenie je však v kontraste nielen s podanou žalobou i prerokúvaným odvolaním, ale aj nespokojnosťou žalobkyne po vyhlásení prvostupňového správneho rozhodnutia a opakovaného tvrdenia, obsiahnutého i v odvolaní, že nevedela, čo podpísala, keď jej bolo pri podpisovaní príslušníkom povedané, že tak to bude pre ňu najlepšie.

Odvolací súd sa predovšetkým zaoberal otázkou, či uvedené konanie je priestupkom v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 ZP, najmä či ide o konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti na bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Najvyšší súd Slovenskej republiky majúc pochybnosti o správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu sa okrem tohto zaoberal najmä tým, či na parkovisku, po ktorom v prerokúvanom prípade a v danom momente jazdila svojím vozidlom len žalobkyňa, je z hľadiska spoločnosti nevyhnutné chrániť záujem na bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky takým spôsobom, aby (čisto hypoteticky) za konanie, ktorým z nevedomej nedbanlivosti spôsobila škodu (vzhľadom na vek a opotrebovanie poškodeného vozidla) určite ďaleko nedosahujúcu poškodeným uvedených 250,- Eur, bola uznaná za vinnú zo závažného priestupku, zvyšujúc zanedbateľnú škodovú udalosť (vzhľadom na výšku spôsobenej škody a okolnosti jej vzniku) nielen na dopravnú nehodu, porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom, ba dokonca dvojnásobný dopravný priestupok s postihom, ktorý nie je ukladaný za dopravné nehody spôsobené nedaním prednosti v jazde, či dokonca s následkami ublíženia na zdraví.

Tu mal odvolací súd na zreteli predovšetkým princíp vyjadrený v § 3 ods. 5 Správneho poriadku – aby správne orgány dbali na to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Z tohto pohľadu odvolací súd považuje za nedostatočne zistený skutkový stav najmä pre nevypočutie, resp. ujasnenie si pôvodných tvrdení K. J., ktoré viedlo v konečnom dôsledku k postihu žalobkyne za dopravný priestupok.

V prípade, ak K. J. nie je tak malé dieťa, aby nebola spôsobilá podať vysvetlenie za prítomnosti zákonného zástupcu a psychológa, najmä o náraze bieleho vozidla žalobkyne do vozidla poškodeného a o správaní sa vodičky potom, je treba ho zadovážiť. Ak by vzhľadom na vek nebola spôsobilá výsluchu, je nevyhnutné zistiť opakovaným vysvetlením poškodeného a svedka P., z akého dôvodu pri výsluchu 5. júna 2010 R. ani slovom nespomenul popis osoby vodičky, ba nepovedal ani, že to bola žena a už vôbec ju nepopisoval, keď svedok P. J. tvrdil, že poškodenému povedal – tlmočil to, čo mu povedala o udalosti dcéra K. Pritom poškodený vypovedal ako prvý o 19:35 hod. a po ňom svedok o 20:00 hod. pred tou istou osobou.

Odvolací súd – nestotožňujúc sa so závermi Krajského súdu v Košiciach – považuje tiež za nevyhnutné skúmať a za pomoci odborníka objasniť, či poškodenie vozidla poškodeného podľa fotodokumentácie, je z fyzikálneho hľadiska porovnateľné s poškodením vozidla žalobkyne, najmä pokiaľ ide o preliačenie pravého rohu nárazníka (blatníka) vozidla poškodeného a vydutie pravého svetla ukazovateľa zmeny smeru jazdy.

Rovnako svedok P. by mal po primeranom a dôraznom poučení o následkoch nepravdivého vysvetlenia uviesť, z akej vzdialenosti videl žalobkyňu vchádzať do radu vozidiel, či počul nejaký zvuk, akú farbu vlasov mala, či mala okuliare a ak áno, aké (farba, tvar a druh) a najmä, či po zaparkovaní (definitívnom) v strede parkoviska išla s ním priamo do bytovky bez toho, aby sa kdekoľvek zastavila.

Len po takomto doplnení skutkového stavu, ako podkladu pre rozhodnutie orgánu objasňujúceho priestupok bude možné rozhodnúť o právnom posúdení konania žalobkyne, ktorá bude môcť predložiť návrhy na dokazovanie a brániť sa spôsobom, ktorý považuje za vhodný pre preukázanie svojej nevinu.

Úlohou orgánov objasňujúcich priestupok bude preukázať priestupok bez akýchkoľvek pochybností a zistiť skutkový stav v takom rozsahu, aby jeho nespochybniteľnosť nebola závislá od priznania sa žalobkyne.

So zreteľom na citované ustanovenia § 3 ods. 5 a § 32 ods. 1 Správneho poriadku použiteľného aj v konaní o priestupkoch podľa § 51 ZP je namieste, aby pri tak prísnom postihu za skutok, ktorý nie je porovnateľný ani s úmyselným priestupkom proti majetku, resp. dopravnou nehodou s ďaleko ťažšími následkami ako v prerokúvanom prípade, boli odstránené akékoľvek pochybnosti o správnom skutkových zistení. Rozhodnutie súdu by totiž malo byť nielen zákonné, ale pokiaľ možno i spravodlivé.

Podľa § 250ja ods. 4 O. s. p. súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že úspešnej žalobkyni náhradu trov konania nepriznal, pretože od platenia súdnych poplatkov bola oslobodená a trovy právneho zastúpenia si nevyčísliła.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 20. júna 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková